

kollegiet maa vist helst ophæves, og der bør gives Plads for en Administration, som jeg har tænkt mig sammenfat omtrent saaledes: af Medicinaldirektøren støttet af det medicinske Fakultet og det fornødne Antal Medicinarbejdere eller Assistentter. Noget Saadant har man indført i Norge, og jeg tror, det vilde være heldigt, om man fik noget Lignende her. Jeg skal endnu kun med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad en nu afdød Sagkyndig, Stiftsphysikus Frederik Krebs, har udtalt om denne Sag i „Ugeskrift for Læger“, hvor han udtaler sig om Lægeværten og Apothekerværten her i Landet i Almindelighed. Han siger: „Skal vor Medicinalforfatning blive til Virkelighed, maa den underkastes en grundig Reform, og Provindslægerne have savnet den i en Mærskel. Denne Reform har nu staaet paa Listen i saa mange Aar, at det er paa høie Tid man tager fat paa Sagen. Af hvad Betydning den offentlige Hygieine er for den hele Befolkning, er vel de Fleste klar; Dag for Dag stiller den større Krav, som under den nuværende Ordning vanskelig, undertiden slet ikke lader sig tilfredsstille.“ Efter hvad jeg har udtalt her — og det har ligget mig sært paa Sinde at udtale det, fordi jeg, som sagt, synes, at her er en Institution, der grundig trænger til en Omændring — vil jeg tillade mig at henvende mig til den højtærede Justitsminister med Opfordring til, at Ministeren vil tage denne Sag under Overveielse og benytte sin indflydelsesrige Stilling til, at der kan gøres Noget i den Retning; thi jeg tror, det er noget høist Nødvendigt og Paatrængende, med Hensyn til hvad den almindelige Befolkning, Almenvellet i det Hele taget kan kræve i den Henseende.

M. Nielsen: Den første ærede Taler, som havde Ordet her i Gaar (Holstein-Ledreborg) berørte i sit Foredrag Fernveisforholdene, og navnlig den Omordning, der er sket i Fragtfarten, siden vi vare samlede her sidst; men han tog sig for særlig at pege paa de mere gjenemgaende Tog og de Ulemper, som efter hans Mening der igjennem vare komne til at finde Sted, mod hvad der havde fundet Sted tidligere. Der er en enkelt Banestrækning, som jeg har særlig Øyst til at drage frem, hvor Forholdet er blevet særlig uheldigt, saa uheldigt som ingenstede tidligere. Jeg tænker paa Tværbanen fra Skanderborg til Stjern. Der vil nu ikke ved denne Behandling være hverken Tid eller Sted til at gaa nærmere ind paa alle Enkeltheder, hvorigjennem det

kunde paavises, enten at den tidligere Fartplan var betydelig bedre, eller at den nu bestaaende vilde blive bedre ved de her foreslaede Ændringer. Jeg skal derfor, for at man dog kan faae et Indtryk af, at det ikke er, som det burde være, naaget vi have faaet et Fernbaneraad, som tager sig meget viselig af de Ting, kun søge at give en kort Fremstilling af, hvorledes det vil tage sig ud, naar man reiser Touren fra Aarhus til Ringkjøbing eller fra Ringkjøbing til Aarhus. — Naar man gaar ud fra Aarhus, skal man under de heldigste Omstændigheder tage derfra Kl. 5,²⁵ om Morgenen og kan saa være i Ringkjøbing Kl. 10,⁵² Formiddag; hvis man vil tilbage til Aarhus samme Dag, kan man kun opholde sig i Ringkjøbing 2 Timer og 24 Min., idet man nemlig skal tage derfra igjen Kl. 1,¹⁶ for at være i Aarhus Kl. 11 Aften. Det vil nu strax ses, at det er ingen bekvem Rejse for dem, der ikke absolut bo i Aarhus, idet det er saa tidlig om Morgenen, man skal derfra og saa sent om Aftenen, man kommer dertil. Boer man altsaa blot et lille Stykke Wei derfra, maa man tage Matten til Hjælp, baade naar man skal frem og tilbage, eller ogsaa opholde sig to Nætter i Aarhus. Derved kommer jeg til at tænke paa, hvad adskilligt Andet synes at pege paa, at Fartplanen tilbørlig har til Formaal, om just ikke at begunstige Aarhus, saa dog at Jøll, foruden at komme dertil og derfra, kunne faae Lov at blive der længere, end Adskillige kunne ønske det. Vil man nu tænke sig — det sker jo undertiden — at en Mand kommer for sent til det første Tog, var det dog naturligt, da denne Midtbane jo væsentlig har til Hensigt at lette Forbindelsen mellem Øst og Vest, om der senere var Afgang til at komme denne Wei over i en nogenlunde rimelig Tid. Det habes der imidlertid ikke. Weilængden fra Aarhus til Ringkjøbing er kun 20,³ Mil over Herning, derimod 28,⁴ Mil over Langaa og 37,⁴ over Lunderstov. Hvis man nu ikke er saa heldig at komme med det første Tog paa denne Rejse, vil det vise sig, at den faar en helt anden og langt besværligere Karakter. Hvis man kommer i et saadant Tilfælde, vil man naturligvis se efter paa Fartplanen, hvorledes man bedst

Rettelse.